

RESTITUCJA

czyli przywrócenie ludzkości do pierwotnej doskonałości

W tym temacie omówimy cztery zagadnienia, które pozwolą nam wykazać na podstawie P.Ś. że Bóg zaplanował i obiecuje naprawę i przywrócenie wszystkich rzeczy utraconych przez człowieka przez grzech.

1. Stan obecnego świata ludzkości.

2. Co oznacza restytucja człowieka.

3. Gdzie ona będzie.

4. Kiedy się rozpocznie

STAN OBECNEGO ŚWIATA LUDZKOŚCI

Ludzkość obecnie znajduje się na krawędzi przepaści. Po znakach obecnego czasu widzimy, że doszedł do bariery dni o których P.Ś. mówi, że są to: „**ostateczne dni**”- czyli dni kończące obecny porządek złego świata.

2 Tym. 3:1-4

1. A to wiedz, iż w ostateczne dni nastaną trudne czasy:

2. Albowiem będą ludzie sami siebie miłujący, łakomi, chlubni, pyszni, bluźniercy, rodzicom nieposłuszni, niewdzięczni, niepobożni,

3. Bez przyrodzonej miłości, przymierza nietrzymający, potwarczy, niepowściągliwi, nieskromni, dobrych niemilujący,

4. Zdrajcy, skwapliwi, nadęci, rozkoszy raczej miłujący niż miłujący Boga.

Każdy może zauważyć, że taki właśnie jest stan obecnego świata ludzkości. Ten stan według P.Ś. ma świadczyć o rychłym końcu jego egzystencji.

Ludzie nauki, politycy i wszyscy interesujący się problematyką społeczną jednoznacznie stwierdzają agonálny stan współczesnej cywilizacji.

Politycy kreślą czarną linię niezgody współczesnych narodów, która z każdym dniem potęguje się, a wszystkie sposoby zażegnania powstających konfliktów nie przynoszą oczekiwanych rezultatów.

Wpływ na to ma degradacja człowieka i środowiska.

Podobnie medycyna staje się bezradna na pojawiające się tzw. choroby cywilizacji, które szerzą się w zastraszającym tempie.

Awarie elektrowni atomowych, składanie radioaktywnych odpadów, zapasy broni bakteriologicznej, neutronowej, atomowej, konwencjonalnej, to wszystko budzi przerażenie wśród narodów.

Nasuwać się pytania:

Czy ludzkość jest w stanie sama rozwiązać trapiące ją problemy?

Karty historii rodzaju ludzkiego pokazują, że NIE !
Tylko Boska interwencja może położyć kres takiemu stanowi rzeczy.

Nawet najbardziej genialny człowiek, czy grupa niezwykle utalentowanych ludzi nie jest w stanie rozwiązać problemów obecnego świata : zażegnać konflikty społeczne, uchronić ludzkość przed degradacją naturalnego środowiska, usunąć trapiące choroby i wyprowadzić ludzkość z bagna degradacji.

Nasuwa się kolejne pytanie.

Dlaczego Bóg dozwolił na taki stan rzeczy, na panowanie zła?

Przecież przekleństwo Adamowe od tysięcy lat terroryzuje rodzinę ludzką, niwecząc ich nadzieje i marzenia, strukturę społeczeństwa. Nic dziwnego, że w tych strasznych okolicznościach większość ludzi ma trudności w odnalezieniu Boga.

Upadek człowieka w ogrodzie Eden i odsunięcie go od doskonałych warunków w **długą noc grzechu**, w której Bóg dozwolił na panowanie zła – to fakt, którego doświadczamy..

To pozwolenie na **zło** nigdy **nie było przeznaczone przez Boga** - i **Bóg nie dopuści** do tego, aby rodzina ludzka przez to **zło** została zniszczona.

Bóg w swej mądrości, Ten który zna koniec na początku, przewidział, że dozwolenie na zło będzie najlepszą, najskuteczniejszą i najtrwalszą lekcją dla ludzkości.

Nie jest możliwe, abyśmy mogli dokładnie się nauczyć pewnych lekcji bez doświadczenia.

To tak jak np. każdy samolot, bez względu na to jak dobrze byłby przedstawiony w stadium komputerowego projektowania i sprawdzony w najbardziej nowoczesnym tunelu aerodynamicznym, musi w końcu zostać zbudowany i wznieść się w powietrze. Tylko wtedy może być właściwie oceniony.

Uczymy się przez postępowanie. Żadna teoretyczna wiedza nie mogłaby nauczyć ludzkości „ogromu grzeszności grzechu”

Rzym. 7:13

13. Czy zatem to, co dobre, stało się dla mnie śmiercią? Przenigdy! To właśnie grzech, żeby się okazać grzechem, posłużył się rzeczą dobrą, by spowodować moją śmierć, aby grzech przez przykazanie okazał ogrom swojej grzeszności.

Przez cierpienie przychodzi współczucie i gorzka wiedza, że życie w obecnym świecie nie jest zadowalające.

Boska Księga nam mówi, że ten porządek, taki stan rzeczy, jest z dozwolenia Bożego, ale tylko na określony czas i przepowiada koniec takiego stanu rzeczy.

Zauważmy, że Bóg w Swym Słowie zapowiedział koniec obecnego złego świata.

Tą zapowiedź znajdujemy w proroctwie Daniela:

Dan. 2:44

44. Ale za dni tych królów wzbudzi Bóg niebieski królestwo, które na wieki zepsute nie będzie, a królestwo to na inszy naród nie spadnie, ale ono połamie, i koniec uczyni tym wszystkim królestwom, a samo stać będzie na wieki.

Jest to nadzieja lepszego jutra, o które Pan Jezus polecił swoim uczniom modlić się: „**Przyjdź Królestwo Twoje**”

Restytucja to nic innego jak Królestwo Boże!

CO OZNACZA RESTYTUCJA

CZŁOWIEKA

Według słownika wyrazów obcych, wyraz ten pochodzi od łacińskiego słowa restitutio i oznacza: „Zwrot rzeczy posiadanych nieprawnie, **przywrócenie dawnego stanu rzeczy**, odtworzenie, odnowa czegoś na podstawie zachowanych relikwów, całkowita regeneracja uszkodzonego narządu lub tkanki, naprawienie szkody, przywrócenie terminu powodującego skutki prawne”

Wszystkie te określenia są zgodne z Biblijną nauką o restytucji.

Właśnie Pan Bóg zaprogramował dla człowieka taki akt łaski, gdzie na podstawie okupu Jezusa, przywróci dawny stan rzeczy.

Skoro słowo „**restytucja**” oznacza przywrócenie czyli powrót do pierwotnego stanu to, wymaga ono spełnienia trzech warunków:

- (1) Istnienia pierwotnego stanu,
- (2) opuszczenia lub utraty pierwotnego stanu i
- (3) przywrócenia pierwotnego stanu.

Jeżeli za przedmiot restytucji bierzemy człowieka, to te trzy warunki oznaczają:

- 1.Pierwotną doskonałość człowieka**
- 2.Utratę tej doskonałości**
- 3.Przywrócenie pierwotnej doskonałości**

Nasuwa się pytanie: **Czy Biblia potwierdza taki stan rzeczy, czyli czy naucza o restytucji człowieka?**

Obecnie przeanalizujemy te trzy warunki wynikające z definicji restytucji, szukając Biblijnych podstaw na jej potwierdzenie.

Pierwszy warunek to : pierwotna doskonałość człowieka.

Biblia uczy, że Bóg stworzył rośliny i zwierzęta, a następnie uczynił sad – raj w Eden

1 Moj. 2:8

8. Nasadził też był Pan Bóg sad w Eden, na wschód słońca, i postawił tam człowieka, którego był stworzył.

Było miejsce z doskonałymi warunkami do wiecznego życia i tam Bóg umieścił Adama, pierwszego człowieka – nie po to aby stał się on istotą duchową, aniołem, ale by na zawsze pozostał człowiekiem z tą pierwotną doskonałością, gdyż został stworzony ręką doskonałego Boga na Jego obraz i podobieństwo

1 Moj. 1:26

26. Potem rzekł Bóg: Uczyńmy człowieka na obraz nasz, podobnego do nas i niech panuje nad rybami morskimi i nad ptactwem niebios, i nad bydłem, i nad całą ziemią, i nad wszelkim płazem pełzającym po ziemi.

Kazn. 7:29

29. Wszelako zważ to: Odkryłem, że Bóg stworzył człowieka prawym, lecz oni uganiają się za wielu wymysłami.

„Mało mniejszego od Aniołów” jak czytamy w

Ps. 8:5-7

5. Tedy mówię: Cóż jest człowiek, iż nań pamiętasz? albo Syn człowieczy, iż go nawiedzasz?

6. Albowiem mało mniejszym uczyniłeś go od Aniołów, chwałą i czią ukoronowałeś go.

7. Daleś mu opanować sprawy rąk twoich, wszystkoś poddał pod nogi jego.

Adamowi dana była władza nad ziemią i zwierzętami. Następnie Bóg stworzył Ewę, aby była jego żoną i towarzyszką..

Oni i ich potomkowie mogli otrzymać na wieczność doskonałe życie na doskonałej ziemi, gdyby byli posłuszni Bogu.

Przedstawiliśmy pierwszy z tych trzech warunków dotyczący przedmiotu restytucji człowieka czyli **pierwotną doskonałość człowieka.**

Drugi warunek z tych trzech to: utrata doskonałości przez upadek.

Z powodu nieposłuszeństwa nasi pierwsi rodzice zostali skazani na śmierć czyli przerwanie życia.

Zostali wypędzeni z ogrodu Eden, aby więcej nie spożywali podtrzymujących życie owoców i nie żyli wiecznie na ziemi jako niedoskonali i grzeszni ludzie.

Biblia uczy, że przez dziedzicność Adamowy wyrok śmierci przeszedł także na wszystkich jego potomków

Rzym. 5:12

12. Przetoż jako przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć; tak też na wszystkich ludzi śmierć przyszła, ponieważ wszyscy zgrzeszyli.

Wszyscy tego doświadczamy, rodzimy się i już z chwilą narodzenia mamy przy sobie już wyrok – śmierć. Chcemy, czy nie, my go dziedziczymy.

Adam nie mógł swemu potomstwu przekazać doskonałości z tej prostej przyczyny, bo z chwilą gdy spłodził swe potomstwo, on już jej nie posiadał. Doskonałość swą i związane z nią prawo do wiecznego życia utracił w ogrodzie Eden – ten pierwotny stan jaki posiadał został utracony

Z P.S. i z doświadczenia życia widzimy fizyczny, umysłowy, moralny i religijny upadek człowieka – utratę doskonałości, grzech, zło, którego następstwem jest śmierć.

Trzeci warunek, który musi być spełniony aby mówić o restytucji to: przywrócenie pierwotnego stanu czyli przywrócenie człowieka do doskonałości.

Dźwignięcie się człowieka z grzechu śmierci, oraz z fizycznej, umysłowej, moralnej i religijnej niedoskonałości, ku doskonałości na obraz i podobieństwo Boże, jaką człowiek posiadał z ręki Boga swego stwórcy.

Oto niektóre fragmenty Słowa Bożego mówiące o restytucji człowieka:

Dz.Ap. 3:19-21

19. Przeźoż pokutujcie, a nawróćcie się, aby były zglądzone grzechy wasze.

20. Gdyby przysły czasy ochłody od obliczności Pańskiej, a posłałby onego, który wam opowiedziany jest, Jezusa Chrystusa.

21. Który zaiste niebiosa ma objąć aż do czasu naprawienia wszystkich rzeczy, co był przepowiedział Bóg przez usta wszystkich świętych swoich proroków od wieków.

Rzym. 8:21-22

21. Pod nadzieją, że i samo stworzenie będzie uwolnione z niewoli skażenia na wolność chwały dziełek Bożych.

22. Bo wiemy, iż wszystko stworzenie wespół wzdycha i wespół boleje aż dotąd.

Obj. 21:3-4

3. I słyzałem głos wielki z nieba mówiący: Oto przybytek Boży z ludźmi, i będzie mieszkał z nimi; a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi, będąc Bogiem ich.

4. I otrze Bóg wszelką łzę z oczów ich; a śmierci więcej nie będzie, ani smutku, ani krzyku, ani boleści nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy pominęły.

Bóg dał wyraz Swojej wielkiej miłości do wszystkich ludzi do naszych pierwszych rodziców i całego ich potomstwa wtedy, gdy planując uwolnienie wszystkich spod wyroku śmierci, dostarczył za nich okup – równoważną cenę.

Jednorodzony Syn Boży, potężny Logos z własnej woli „ stał się ciałem” i jako „ człowiek Chrystus Jezus mniejszym stał się od Aniołów, aby z łaski Bożej za wszystkich śmierci skosztował.

Mat. 18:11

11. Przyszedł bowiem Syn człowieczy, aby zbawił to, co było zginęło.

Jan. 1:14

14. A to Słowo ciałem się stało, i mieszkało między nami, i widzieliśmy chwałę jego, chwałę jako jednorodzonego od Ojca, pełne łaski i prawdy.

Jan. 3:14-17

14. A jako Mojżesz węża na puszczy wywyższył, tak musi być wywyższony Syn człowieczy.

15. Aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny.

16. Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny.

17. Boć nie posłał Bóg Syna swego na świat, aby sądził świat, ale aby świat był zbawiony przezeń.

1 Jan. 2:2

2. A on jest ubłaganiem za grzechy nasze; a nie tylko za nasze, ale też za grzechy wszystkiego świata.

Żyd. 2:9-10

9. Ale tego, który na małą chwilę mniejszym stał się od Aniołów, Jezusa, widzimy przez ucierpienie śmierci chwałą i czią ukoronowanego, aby z łaski Bożej za wszystkich śmierci skosztował.

10. Albowiem należało na tego, dla którego jest wszystko i przez którego jest wszystko, aby wiele synów do chwały przywodząc wodza zbawienia ich przez ucierpienie doskonałym uczynił.

Celem Królestwa Bożego o które się modlimy; „Przyjdź Królestwo Twoje.....” jest właśnie spowodowanie radosnych skutków przewidzianych w pojęciu restytucji.

GDZIE ONA BĘDZIE

Już wcześniej powiedziałem i to na podstawie P.Ś. , że człowiek został stworzony z prochu ziemi jako istota ludzka na tej ziemi Boskim przeznaczeniem było zaoferowane mu życie wieczne na Boskich warunkach.

Bóg nie dał człowiekowi żadnej obietnicy dotyczącej zmiany jego natury, z ludzkiej na duchową – anielską.

Ziemię Bóg przeznaczył na mieszkanie dla człowieka, dla niego stworzył całą naturę ożywioną i nieożywioną, aby człowiek mógł żyć wiecznie w radości i szczęśliwości ze swoim Stwórcą.

W cytowanym już wcześniej prorocztwie **Dan. 2:44** mówiącym kiedy Bóg ustanowi Królestwo na ziemi „**Za dni tych królów wzbudzi Bóg niebieski królestwo.....**” o które nauczył modlić się Nasz Pan , - „**Przyjdź Królestwo Twoje.....**”

Zgodnie z tym co mówi Kaznodzieja Salomonowy

Kazn. 1:4

4. Jeden rodzaj przemija, a drugi rodzaj nastaje; lecz ziemia na wieki stoi.

Na tej ziemi na której człowiek zgrzeszył, Bóg przywróci go do pierwotnego stanu, czyli restytucja człowieka będzie przeprowadzona **na tej samej ziemi.**

Nasuwa się pytanie w jaki sposób się to odbędzie?

Odpowiedź na to pytanie daje Bóg w Swym Słowie.

1 Kor. 15:22

22. Albowiem jako w Adamie wszyscy umierają, tak i w Chrystusie wszyscy ożywieni będą.

Wszyscy ludzie czy chcą czy nie chcą, zostaną wzbudzeni ze śmierci,

Tak jak na wiosnę budzi się cała przyroda, czy my tego chcemy, czy nie, tak samo wszyscy ludzie powstaną z grobów, zostaną przywróceni do życia i w warunkach restytucji, będą mieli sposobność dojścia do doskonałości i życia wiecznego.

Biblia ten okres czasu nazywa „SADEM” - gdzie wzbudzona ludzkość będzie przechodzić przez cztery etapy procesu sądu:

1. pouczenie
2. próba
3. kara
4. wyrok

RESTITUCJA

W JAKI SPOSÓB SIĘ ROZPOCZNIE

1 Kor. 15:12-15

12. A ponieważ się o Chrystusie każe, iż z martwych wzbudzony jest, jakoż mówią niektórzy między wami, iż zmartwychwstania nie masz?

13. Bo jeźlić zmartwychwstania nie masz, tedyć i Chrystus nie jest wzbudzony.

14. A jeźlić Chrystus nie jest wzbudzony, tedyć daremne kazanie nasze, daremna też wiara wasza.

15. I bylibyśmy też znaleźieni fałszywymi świadkami Bożymi, iżeśmy świadczyli o Bogu, że Chrystusa wzbudził, którego nie wzbudził, jeźliże umarli nie bywają wzbudzeni.

RESTITUCJA ROZPOCZNIE SIĘ ZMARTWYCHWSTANIEM

BĘDZIE ONA UZALEŻNIONA OD POSŁUSZEŃSTWA

Warunkami na zasadzie których restytucja tj. prawo do życia i ludzkie prawa życiowe zostaną zaofiarowane Adamowi i jego potomstwu będzie posłuszeństwo.

Doskonale posłuszeństwo w naszych obecnych **niedoskonałych warunkach jest nieosiągalne**. Obecnie Bóg przyjmuje łaskawie nasze niedoskonałe posłuszeństwo Jego woli uzupełniając je sprawiedliwością Chrystusa, jako posłuszeństwo doskonałe.

Licząc się z ludzką słabością, Boski Pośrednik czyni obecnie pewne ustępstwa, ale w przyszłym wieku będzie wymagał posłuszeństwa możliwie bliskiego doskonałości.

W miarę stopniowej restytucji, wzrastać będzie także posłuszeństwo i to dopóty, dopóki nie osiągnie doskonałości w chwili, gdy takie doskonałe posłuszeństwo będzie od człowieka wymagane.

Okresem próby w szerszym znaczeniu **będzie okres Tysiąclecia**, w który włączony jest zamykający je **czas Małego Okresu** (Obj. 20:7) – czwartego procesu sądu – **wyrok**..

W obu okresach próba będzie dotyczyła posłuszeństwa woli Bożej a charakter jej będzie zależał od ludzkiej zdolności.

Różnica polegać będzie tylko na stopniu ludzkiej zdolności do poddania się woli Bożej.

W czasie Restytucji niczyje **zdolności nie będą doskonałe**, zatem od nikogo nie będzie wymagane doskonałe **posłuszeństwo**, lecz takie tylko **na jakie człowieka stać**. (100 lat próby)- Iz. 65:20

W Małym Okresie wszyscy będą musieli wykazać doskonałe posłuszeństwo, gdyż ich zdolność poddania się woli Bożej będzie doskonała.

Aby zmusić do zewnętrznego posłuszeństwa oficjalnym prawom Królestwa, użyta będzie w Tysiącleciu siła.

Tych, którzy odmówią zewnętrznej poprawy **po stu latach czeka Wtóra Śmierć**, ale oczywiście nikt nie będzie zmuszony siłą do posłuszeństwa wewnętrznego.

Wewnętrzne posłuszeństwo czyli posłuszeństwo w sercu, nie będzie wymuszane siłą, ponieważ byłoby to sprzeczne z Boskim celem, którym jest obdarzenie życiem wiecznym wszystkich wyrzekających się grzechu i czyniących wolę Bożą z ich własnej woli, i w wewnętrznej zgodzie z zasadami prawdy i sprawiedliwości.

Boskim życzeniem jest, by ludzkość rozwijała miłość ku Niemu i ku bliźnim

Wraz z doskonałym posłuszeństwem zewnętrznym nastąpi doskonała restytucja zewnętrzna, a wraz z doskonałym wewnętrznym posłuszeństwem, nastąpi doskonała restytucja wewnętrzna i człowiek odziedziczy życie wieczne.

Zgodnie z powyższym, przyszły Wiek w przeciwieństwie do obecnego będącego dyspensacją wiary, będzie dyspensacją czynu, choć wiara oparta na widzeniu będzie wówczas również czynna.

Narzędziem, którego użyje Królestwo dla przeprowadzenia restytucji będzie Słowo Boże — Prawda Boska; i to nie tylko Prawda zawarta dziś w Biblii, lecz także i ta, która będzie treścią nowych objawień, jakie nastąpią w związku z zawarciem Nowego Przymierza

KIEDY NASTANIE RESTYTUCJA

To pytanie zadają sobie wszyscy którzy prawdziwie wierzą, że Bóg jest Bogiem miłości i wcale nie chce aby człowiek żył pod potępieniem wyroku jaki zapadł w ogrodzie Eden.

Wielu zadaje sobie pytanie:

Dlaczego bóg zwleka z nadejściem czasów '...ochłody od obliczności Pańskiej..'”o których czytaliśmy w **Dz. Ap .3:19**

Skoro Bóg zagwarantował czas restytucji to jak długo jeszcze będziemy musieli czekać?

Wiele by można stawiać takich pytań, gdy patrzymy i doświadczamy sami bólu, cierpienia, udręki, niepewności, one same się rodzą, bo jak mówi Apostoł Paweł w liście do Rzymian

Rzym. 8:22

22. Bo wiemy, iż wszystko stworzenie wespół wzdycha i wespół boleje aż dotąd.

Nie znajdujemy w P.Ś. dokładnej daty kiedy rozpocznie się restytucja, kiedy nastanie Królestwo Boże na ziemi.

Ale to wcale nie znaczy że Bóg dla wiernych badaczy Jego Słowa nie daje wskazówek na ten temat i trzyma ich w nieświadomości co do czasu w którym żyją.

Na początku czytaliśmy werset mówiący o stanie świata przy końcu dni obecnego złego świata.
2 Tym. 3:1-4

Czy nie dostrzegamy, że obecnie w takim to okresie czasu żyjemy, a jeżeli to dostrzegamy to bądźmy przekonani, że czas restytucji, czas przywrócenia ludzkości do pierwotnej doskonałości jest już bardzo blisko.

„Znaki czasów”, takie jak: wielkie zło, nieszczęścia, degradacja charakterów, kryzysy, przygotowania wojenne, konflikty, terroryzm, powrót Izraela do swej ziemi, podróże, tak szybki rozwój techniki, dowodzą, że żyjemy przy końcu tego wieku i że Chrystus wkrótce rozpocznie restytucję.

Oto kilka wersetów to potwierdzających:

Łuk. 12:2

2. Boć nie jest nic skrytego, co by objawione być nie miało, ani tajemnego czego by się dowiedzieć nie miano.

Łuk. 21:11

11. I będą miejscami wielkie trzęsienia ziemi, i głody i mory, także strachy i znaki wielkie z nieba będą.

Dan. 12:4

4. Ale ty, Danielu! zamknij te słowa, i zapieczętuj tę księgę aż do czau naznaczonego; bo to wiele ich przebieży, a rozmnoży się umiejętność.

PODSUMOWANIE

1. Przedstawiliśmy stan obecnego złego świata ludzkości.
2. Wyjaśniliśmy sobie co to jest restytucja i przytaczając niektóre stosowne wersety pokazaliśmy, że nauka o restytucji człowieka ma swą podstawę w Słowie Bożym.
3. Powiedzieliśmy, gdzie ta restytucja będzie.
4. Wskazaliśmy kiedy nastanie.

ZAKOŃCZENIE

Biblia świadczy, że Adam był pierwotnie stworzony na obraz i podobieństwo Boże, a zgrzeszywszy utracił te cechy zarówno, dla siebie jak i dla swego potomstwa .

Uczy ona również, że Jezus jako kompensatę za grzech i karę Adama, złożył z samego siebie Okup, aby ludzkość mogła dostąpić restytucji.

Jezus w drodze odkupienia przywrócił Adamowi i całej ludzkości nadzieję odzyskania tego co zostało utracone w Edenie, doskonałość na obraz i podobieństwo Boże, które dla siebie i swego rodu utracił Adam. Okup jest centralnym punktem całego zbawienia, zapłatą za grzech w ogrodzie Eden i z Bożej łaski jest gwarancją restytucji.

Mat. 18:11 – cytowany już wcześniej

11. Przyszedł bowiem Syn człowieczy, aby zbawił to, co było zginęło.

Obraz i podobieństwo Boże było właśnie tym co zginęło, co było zagubione i we właściwym czasie, „ czasie ochłody czasie odnowienia...” - restytucji Dz. Ap. 3:19-21 Jezus z pewnością spełni swą misję, przywracając chętnym i posłusznym ich pierwotną doskonałość (obraz Boży do charakteru Boga), jak i pierwotne władanie Rajem, oraz przywróconą ziemią (podobieństwo Boże w panowaniu).

Jaki wniosek nasuwa się z tego tematu ?

Dostrzegając, że restytucja człowieka jest nauką Biblijną powinniśmy radować się ze wspaniałych widoków otwartych dla wszystkich ludzi żyjących obecnie jak i tych którzy których już nie ma wśród żywych.

Głośmy innym tą dobrą nowinę, o mającym niebawem nadejść Królestwie Bożym.

Uczmy się już dziś, chociaż wokoło tyle zła, prawa Bożego opartego na sprawiedliwości i miłości – dwa największe przykazania dane przez Jezusa.
